

„Čím budeš, až budeš velký?“

„Já budu tatínek.“

Ráno přijde dítě k paní učitelce
a zeptá se : „Mám si dát značku?“
a polechtá ji při tom na bradě
(i na duši).

„ Děti, jaké povolání má pán na obrázku?“

„ To je masolékař.“

„Za co jsi byl včera na karnevalu?“

„Ža Matýška Banka“.

„Já mám takové dva velký odpary.“(opary)

„ Já jsem úplně ztratila nervy,
Jako ta Stefanie, co mám
na dývýdýčku.“

„Co děláte, paní učitelko?“

„ Dávám pozor na děti, aby se na bobech nesrazily a neublížily si.“

„ Hmmmm, to bych taky dokázala.“

„ Paní učitelko, mně se pořád dělají ty upíry.“ (opary)

„ Hmmmm, voní to zajímavě !“

Zastupující učitelka se ptá dětí:

„ Děti, jak se jmenuje ten chlapeček v modrém tričku?“

„ To je Králík.“(chlapec se jmenuje Zajíc)

„ Paní učitelko, on má krv.“

„ Paní učitelko, tatínek mě učí, že když si někde brknu, mám říct :“ promiňte, prosím, to se mi ve společnosti zatím stalo poprvé“.“

„ Co je to děti?“ , ptá se učitelka a ukazuje ohryzek.

„ To je kost od jablka“.

„ Paní učitelko, že se ty zrníčka
z melounu jedí?“

„ Ano, mohou se jíst, nic se vám
Po nich nestane.“

„ To prcka vytlačí.“

„Paní učitelko, od kočky můžeme dostat
toxoplazmózu.“

Zaskočená učitelka : „A jak se to projevuje?“

„No to se pořád tak plazí až k mozku.“

Jdeme na stezku odvahy. „Děti, máte
všichni plínky?“ „Nemáme!!!!“ „A co když
se strachy počuráte?“ „ My se nebojíme.“
„Ale já se trochu bojím, vezme mě někdo

aspoň za ruku?“ „Asi budete sama potřebovat plínky.“